

Vælgere Adgang til at stemme for eller imod Overdragelsen af de vestindiske Øer til Amerika paa de i den nu afsluttede Konvention nævnte Betingelser. Det bestemmes i Ændringsforslaget, at Afstemningen skal finde Sted inden 3 Uger efter Rigsdagsbeslutningens Vedtagelse, og at Afstemningen skal foregaa i Kommunerne efter Reglerne for den hemmelige Afstemning i Lov af 7. Februar 1901. Gaar Flertallet ved Afstemningen imod Afstaaelsen, bliver Øerne ved Danmark, i modsat Fald finder Afstaaelsen til de Forenede Stater Sted. Denne Maade at henvende sig til Vælgerne paa har bl. a. den store Fordel i det foreliggende Tilfælde, at Sagen kan blive afgjort inden en rimelig Tidsfrist, nemlig i Løbet af 3 Uger. Skal et Rigsdagsvalg finde Sted, vil Afgørelsen under Hensyn til alle nu foreliggende Forhold neppe kunne paaregnes at falde før efter 3 Maaneders Forløb. Jeg tror derfor, at hvis man kun har det Ønske — og det er det alt overvejende Ønske hos dem, der har talt mod at afgøre Sagen, saadan som den nu foreligger for Rigsdagen —, at alle Vælgere, altsaa Vælgerne efter den nye Grundlovs Bestemmelser, skal have Lejlighed til at sige deres Mening og udøve deres Indflydelse, inden Sagen afgøres, saa maa man kunne gaa ind paa at gaa ad den Vej, som vi har foreslaaet i vort Ændringsforslag, saa maa man gaa ind paa, at Sagen kan klares ved Hjælp af en Folkeafstemning. Derfor er det, vi har stillet vort Forslag om en Folkeafstemning, og derfor kan jeg anbefale dette Forslag til en velvillig Modtagelse, en velvillig Behandling og til Vedtagelse her i Tinget.

J. C. Christensen: Det er ganske interessant for os at se det Ændringsforslag, som er stillet af en Del ærede Medlemmer af det radikale og det socialdemokratiske Parti til Forslaget til Beslutning. Thi alene Fremkomsten af dette Ændringsforslag viser, at der meget godt kan ske Udsættelse med Afgørelsen af Spørgsmaalet om de vestindiske Øers Afstaaelse, at det ikke er saaledes, at vi staar som med en Kniv paa Struben og skal afgøre Sagen straks pr. omgaaende. En Folkeafstemning som den, der her er foreslaaet, vil tage nogen Tid, og forudsat, at Ministeriet er enig med Ændringsforslaget, hvad jeg gaar ud fra, da det var Medlemmer af Ministeriet, Finansministeren og Konseilspræsidenten, der oprindeligt anbefalede en Folkeafstemning, viser det sig, at Mini-

steriet meget vel kan finde sig i nogen Udsættelse af Afgørelsen af det foreliggende Spørgsmaal, uagtet vi under den første Dags Forhandlinger hørte, at det vilde være meget betænkeligt at udskyde Afgørelsen.

Dernæst er der den Mærkelighed, synes jeg, ved Forslaget om en Folkeafstemning, at det angaar en Folkeafstemning her i Danmark, medens man ganske har glemt Folkeafstemningen paa de paagældende Øer. Det tyktes mig allerede en Fejl, at vor Udenrigsminister havde afsluttet en saadan Konvention med de Forenede Stater uden at tage denne Post med. Thi ganske vist blev den første Konvention i 1902 ogsaa afsluttet, uden at der var betinget en Folkeafstemning paa Øerne, men det kan ikke være Udenrigsministeren eller nogen af de andre Ministre ubekendt, at Rigsdagen endte med at kræve en saadan Folkeafstemning, og at dette til syvende og sidst vandt Tilslutning fra alle Sider, og derfor vilde det efter min Mening have været heldigere, om den højtærede Minister havde sørget for ogsaa at faa den Sag i Orden, saa meget mere som Ministeren nu under Forhandlingerne har erklæret, at han vil forelægge dette Spørgsmaal for det amerikanske Styre og forhandle derom, hvilket ogsaa vil kræve nogen Udsættelse. Men naar dette Spørgsmaal skal forelægges for det amerikanske Ministerium, eventuelt for Præsidenten, vilde det komme med betydelig mere Vægt, hvis det kom som en Beslutning af Rigsdagen, saa at Ministeren kunde henvise til, at den danske Rigsdag ligesom i 1902 havde besluttet sig til en Folkeafstemning. Men i alt Fald vil den Omstændighed, at Spørgsmaalet om Folkeafstemning, som Ministeren udtalte, paa ny skal forelægges for Udenrigsministeren for de Forenede Stater, ligeledes kræve en Udsættelse, og man ser deraf, at hvad der under den første Dags Forhandlinger blev sagt os om, at Udsættelse var meget betænkelig, og at man ikke kunde gaa ind paa en saadan Udsættelse, ikke har haft meget paa sig. Man kan meget godt gaa ind paa en Udsættelse, og jeg forstaar ikke, at man ikke kunde strække sig betydeligt videre, end det alt er sket.

Forinden jeg siger et Par Ord angaaende vor Stilling til Forslaget om Folkeafstemning, skal jeg gøre opmærksom paa, at den Forhandling, vi her har ført, som den blev indledet af Ministeriet, har udad til, synes det mig, haft en vanskelig Side. Jeg tillod mig allerede paa denne Forhandlings første Dag at gøre opmærk-